

Pozměňovací návrh poslance Vladislava Vilímce

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 108/2008 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (ST 257)

1. Bod 22 návrhu zákona zní nově takto:

V § 101a se na konci odstavce 2 doplňuje věta „ O poskytnutí finančních prostředků na jednotlivé sociální služby a jejich výši rozhoduje kraj v samostatné působnosti.“.

2. Bod 24 návrhu zákona zní nově takto:

V § 101a odstavce 4 až 6 znějí:

„ (4) Výši dotace kraji stanoví ministerstvo ve výši procentního podílu kraje na celkovém ročním objemu finančních prostředků vyčleněných ve státním rozpočtu na podporu sociálních služeb pro příslušný rozpočtový rok.

Ministerstvo stanoví tento podíl na základě

- a) počtu obyvatel kraje
- b) zpracovaného střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb
- c) počtu vyplácených příspěvků a jejich finančního objemu
- d) počtu poskytovatelů sociálních služeb, kteří jsou zapsáni v registru, a jejich kapacit
- e) kapacit sociálních služeb poskytovaných ve zdravotnických zařízeních lůžkové péče

(5) Ministerstvo zajišťuje na vlastní náklady počítačový program (software) pro podávání žádostí o dotace a poskytuje bezplatně tento program, včetně jeho aktualizací, krajským úřadům a poskytovatelům sociálních služeb zapsaným v registru podle § 85 odst. 1. Krajské úřady a poskytovatelé sociálních služeb jsou povinni používat program pro podávání žádostí o dotace, který jim ministerstvo poskytne. Krajské úřady jsou povinny používat program též pro posouzení žádostí o dotace poskytovatelů a stanovení výše finanční podpory. Za podanou žádost poskytovatele sociálních služeb o dotaci podle odstavců 1 a 2 se považuje pouze žádost, která je podána kraji prostřednictvím tohoto programu.

(6) Kraj předloží ministerstvu do 31. května příslušného rozpočtového roku prostřednictvím počítačového programu podle odstavce 5 průběžný přehled o čerpání dotace a do 31. března následujícího rozpočtového roku konečný přehled o čerpání dotace za příslušný rozpočtový rok.“.

3. Bod 35 návrhu zákona se zrušuje.

ODŮVODNĚNÍ POZMĚŇOVACÍCH NÁVRHŮ

V pozměňovacím návrhu k bodu 22 se uvádí, že o poskytnutí finančních prostředků na jednotlivé sociální služby a jejich výši rozhoduje kraj v samostatné působnosti. To vládní návrh přímo nezmiňuje, ale doplnění této věty je nezbytné pro způsob a pravomoc rozhodování v jednotlivých orgánech kraje. Zákon o krajích jasně vymezuje kompetence mezi zastupitelstvem kraje a radou kraje. Návrh zákona v předloženém znění tyto zákonem dané pravomoce nerespektuje a je v rozporu v této věci s platným zněním zákona o krajích. Tento přístup nelze odůvodnit skutečností, že se jedná o účelové dotace ze SR ve smyslu výjimky stanovené v § 36 odst. 1 písm. c) zákona o krajích. Tento postup se totiž používá pouze v těch případech, kdy kraj poskytuje účelovou dotaci, o jejíž výši bylo rozhodnuto v přenesené působnosti ať již krajem nebo příslušným správcem kapitoly státního rozpočtu. I při extenzivnějším výkladu této výjimky je nutno dodat, že by se beztak netýkala dotací poskytovaných obcím. Obava, že rozhodování na úrovni zastupitelstva může vést z časového hlediska ke zpoždování ve vyplácení dotací není na místě. Kraje jsou zvyklé i v jiných případech plánovat svá zastupitelstva tak, aby nedocházelo k časovému prodlení. V průběhu připomínkového řízení k návrhu zákona vznášely proti nerespektování platného zákona o krajích v této věci Svaz měst a obcí ČR i některé samotné kraje.

V pozměňovacích návrzích k bodu 24 a 35 se navrhuje vypustit ze zákona výše podílu jednotlivých krajů na celkovém ročním objemu finančních prostředků vyčleněných pro dotace na sociální služby. Za prvé není dopředu známo, kolik finančních prostředků bude vyčleněno pro tyto účely ve státním rozpočtu na příslušný rozpočtový rok. Tato skutečnost je známa až po schválení státního rozpočtu. Nastavovat podíly k neznámému objemu prostředků je velmi problémové a může postihnout v konečném důsledku samotné poskytovatele. Navíc stanovením těchto podílů přímo v zákoně se zakonzervuje stav minimálně na několik let (fakticky až do další změny zákona), přičemž výše navržených podílů ani nerespektuje počet obyvatel jednotlivých krajů nebo stávající tzv. směrná čísla. Je možné postupovat dvojitým způsobem. Buďto nastavit jednotlivá procenta podle počtu obyvatel. To by bylo zcela na místě v případě, že by došlo k převedení těchto prostředků přímo do rozpočtového určení daňových výnosů krajům. V daném případě se minimálně pro nejbližší období ukazuje, že ony podíly na dotaci ze státního rozpočtu by mělo ministerstvo stanovit na základě jasných kritérií pro každý rozpočtový rok, přičemž oproti současné praxi se navrhuje mezi kritéria na prvním místě zařadit počet obyvatel. Není akceptovatelné, aby se podíly či směrná čísla v některých případech výrazně odlišovaly v porovnání počtu obyvatel, pokud k tomu nejsou zcela transparentní důvody.

V Praze 12.9.2014

Ing. Vladislav Vilímeč

